

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 czerwca 1989 r.

Nr 34

TRESC:

Poz.:

USTAWY:

- 178 — z dnia 29 maja 1989 r. o przekazaniu dotychczasowych kompetencji Rady Państwa Prezydentowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i innym organom państwowym 549
- 179 — z dnia 29 maja 1989 r. o przebaczeniu i puszczeniu w niepamięć niektórych przestępstw i wykroczeń 554
- 180 — z dnia 29 maja 1989 r. o zmianie niektórych przepisów prawa karnego, prawa o wykroczeniach oraz innych ustaw 555
- 181 — z dnia 29 maja 1989 r. zmieniająca ustawy o szkolnictwie wyższym i o kulturze fizycznej 557
- 182 — z dnia 29 maja 1989 r. zmieniająca ustawę o pracownikach urzędów państwowych 558
- 183 — z dnia 29 maja 1989 r. zmieniająca ustawę o stopniach naukowych i tytułach naukowych 558
- 184 — z dnia 29 maja 1989 r. o nadaniu Uniwersytetowi Wrocławskiemu im. Bolesława Bieruta nazwy „Uniwersytet Wrocławski” 559
- 185 — z dnia 29 maja 1989 r. o nadaniu Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie imienia Michała Oczapowskiego 559
- 186 — z dnia 29 maja 1989 r. o zmianie ustawy o kontroli publikacji i widowisk 560
- 187 — z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie ustawy — Prawo prasowe 560

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 188 — z dnia 1 czerwca 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników instytucji artystycznych 562

ROZPORZĄDZENIE

- 189 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 8 maja 1989 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli nie mających wyższego wykształcenia 562

178

USTAWA

z dnia 29 maja 1989 r.

o przekazaniu dotychczasowych kompetencji Rady Państwa Prezydentowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i innym organom państwowym.

Art. 1. W dekreście z dnia 9 listopada 1955 r. o znakach Sił Zbrojnych (Dz. U. Nr 47, poz. 315 i z 1959 r. Nr 71, poz. 447) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 wyrazy „Przewodniczącego Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”;
- 2) w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 2 i w art. 20 ust. 2 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się w odpowiednich przypadkach wyrazem „Prezydent”.

Art. 2. W dekreście z dnia 7 grudnia 1955 r. o godle i barwach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz pieczęciach państwowych (Dz. U. Nr 47, poz. 314, z 1956 r. Nr 7, poz. 43, z 1957 r. Nr 10, poz. 42, z 1980 r. Nr 7, poz. 18

i z 1985 r. Nr 23, poz. 100) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pieczęcią Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest metalowa, tłoczona pieczęć okrągła, średnicy 62 mm, zawierająca pośrodku wizerunek orła, a w otoku napis: «Senat Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej».”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Pieczęcią Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest metalowa, tłoczona pieczęć okrągła, średnicy 62 mm, zawierająca pośrodku wizerunek orła, a w otoku napis: «Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej».”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 35, z 1973 r. Nr 12, poz. 89 i z 1974 r. Nr 50, poz. 319) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 ust. 2 zdanie drugie skreśla się;
- 2) w art. 20 ust. 1 pkt 3 wyrazy „Radę Państwa na wniosek Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na wniosek Prezesa Rady Ministrów.”

Art. 4. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207 oraz z 1989 r. Nr 20, poz. 104 i Nr 29, poz. 154) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:
„Art. 4a. Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jako zwierzchnik Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w szczególności:
 - 1) na wniosek Ministra Obrony Narodowej określa główne kierunki rozwoju Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz ich przygotowania do obrony Państwa,
 - 2) na wniosek Ministra Obrony Narodowej mianuje i zwalnia Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego oraz dowódców okręgów wojskowych i rodzajów Sił Zbrojnych.”;
- 2) art. 8 otrzymuje brzmienie:
„Art. 8. Prezydent, jako Przewodniczący Komitetu Obrony Kraju:
 - 1) kieruje pracami Komitetu,
 - 2) wydaje zarządzenia w sprawach należących do zakresu działania Komitetu.”;

- 3) w art. 9:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydent”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „Rada Państwa w” zastępuje się wyrazami „Prezydent po”;
- 4) art. 10 skreśla się;
- 5) art. 14 skreśla się;
- 6) w art. 85:
 - a) w ust. 4 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydent”;
 - b) w ust. 6 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazem „Sejm”;
- 7) w art. 87 ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) pozbawienia stopnia oficerskiego wyższego niż stopień pułkownika (komandora) orzeczeniem organu właściwego do mianowania na ten stopień”;
- 8) w art. 253 ust. 1 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydent”.

Art. 5. W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134, z 1972 r. Nr 53, poz. 341 i 342, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i Nr 47, poz. 282, z 1979 r. Nr 15, poz. 97, z 1983 r. Nr 16, poz. 78 oraz z 1989 r. Nr 20, poz. 104) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19:
 - a) w ust. 2 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się

wyrazami „Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”;

- b) w ust. 4 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazem „Sejm”;
- 2) w art. 21 ust. 2 pkt 3 wyrazy „Radę Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydenta”.

Art. 6. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165 oraz z 1989 r. Nr 10, poz. 57 i Nr 20, poz. 108) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 i 2 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazami „Rada Ministrów”;
- b) ust. 3 skreśla się.

Art. 7. W ustawie z dnia 8 października 1980 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 22, poz. 82) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „i Radzie Państwa” skreśla się;
 - c) w ust. 3 wyrazy „Rady Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydenta”;
- 2) w art. 4 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) informacje o wynikach kontroli zleconych przez Sejm, Prezydenta i przeprowadzonych na wniosek Prezesa Rady Ministrów oraz informacje o wynikach innych kontroli.”;
- 3) art. 5 otrzymuje brzmienie:
„Art. 5. Najwyższa Izba Kontroli przedkłada Prezydentowi informacje o wynikach kontroli zleconych przez Prezydenta oraz innych ważniejszych kontroli.”;
- 4) art. 6 otrzymuje brzmienie:
„Art. 6. Najwyższa Izba Kontroli przedstawia Prezesowi Rady Ministrów informacje o wynikach kontroli przeprowadzonych na wniosek Prezesa Rady Ministrów oraz informacje o wynikach kontroli przedkładanych Sejmowi i Prezydentowi.”;
- 5) w art. 7 ust. 3 skreśla się;
- 6) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Wiceprezesów Najwyższej Izby Kontroli powołuje i odwołuje Marszałek Sejmu na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.”;
- 7) w art. 11:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezydium Sejmu”;
 - b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wnioski przedkładane Sejmowi w myśl art. 4 ust. 2 i 3”;
 - c) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) przepisy o trybie przeprowadzania czynności kontrolnych oraz projekt statutu Najwyższej Izby Kontroli.”;
- 8) w art. 12 ust. 2 wyrazy „Radę Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezydium Sejmu”;
- 9) art. 19 otrzymuje brzmienie:
„Art. 19. Szczegółowe prawa i obowiązki, wymagane kwalifikacje, zasady wynagradzania, tabelę stanowisk

oraz zasady przyznawania dodatków do wynagrodzeń i diet dla pracowników Najwyższej Izby Kontroli, a także tryb powoływania i sposób działania komisji dyscyplinarnych określa Marszałek Sejmu.”;

- 10) w art. 28 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezydium Sejmu”.

Art. 8. W ustawie z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 1985 r. Nr 54, poz. 276) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

Art. 2. Państwowa Inspekcja Pracy podlega Sejmowi. Nadzór nad Państwową Inspekcją Pracy w zakresie ustalonym ustawą sprawuje Rada Ochrony Pracy.”;

- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Prezydium Sejmu na wniosek Głównego Inspektora Pracy ustala:

- 1) siedziby i terytorialny zakres właściwości okręgowych inspektoratów pracy,
- 2) tryb wykonywania przez Państwową Inspekcję Pracy czynności kontrolnych,
- 3) statut Państwowej Inspekcji Pracy.

2. Uchwały Prezydium Sejmu w sprawach wymienionych w ust. 1 pkt 1 podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.”;

- 3) w art. 6:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się Radę Ochrony Pracy jako organ nadzoru nad warunkami pracy i działalnością Państwowej Inspekcji Pracy.”;

- b) w ust. 2 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezydium Sejmu”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Radę powołuje się spośród posłów, senatorów, kandydatów zgłoszonych przez Prezesa Rady Ministrów, kandydatów zgłoszonych przez: ogólnokrajowe związki zawodowe, ogólnokrajowe zrzeszenia (federacje) związków zawodowych oraz ogólnokrajowe organizacje międzyzwiązkowe, a także przez inne organizacje społeczne zajmujące się problematyką ochrony pracy. W skład Rady powołuje się także ekspertów i przedstawicieli nauki.”;

- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zasady reprezentacji w Radzie określi Prezydium Sejmu.”;

- e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, zatwierdzonego przez Marszałka Sejmu.”;

- f) ust. 8 skreśla się;

- 4) w art. 7:

- a) w ust. 1 wyrazy „Prezes Najwyższej Izby Kontroli przedstawia Radzie Państwa” zastępuje się wyrazami „Główny Inspektor Pracy przedstawia Sejmowi”;

- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „ogólnokrajowej organizacji międzyzwiązkowej i”;

- c) ust. 3 skreśla się;

- 5) w art. 12 skreśla się wyrazy „w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli”;

- 6) w art. 13 ust. 2 wyrazy „ogólnokrajowej organizacji międzyzwiązkowej” zastępuje się wyrazami „związków zawodowych” oraz skreśla się wyrazy „związkom zawodowym”;

- 7) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Głównego Inspektora Pracy powołuje i odwołuje Marszałek Sejmu po zasięgnięciu opinii Rady Ochrony Pracy.

2. Zastępców Głównego Inspektora Pracy powołuje i odwołuje Marszałek Sejmu na wniosek Głównego Inspektora Pracy.

3. Okręgowych inspektorów pracy i ich zastępców powołuje i odwołuje Główny Inspektor Pracy.

4. Do pracowników Państwowej Inspekcji Pracy stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 4, poz. 24).”;

- 8) w art. 26 wyrazy „Rada Państwa na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli” zastępuje się wyrazami „Marszałek Sejmu na wniosek Głównego Inspektora Pracy”.

Art. 9. W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262 oraz z 1987 r. Nr 21, poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Ustawa ustala zasady wynagradzania osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe:

- 1) Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

- 2) Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów, wicemarszałka Sejmu, wicemarszałka Senatu, wiceprezesa Rady Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, ministra, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Rzecznika Praw Obywatelskich, wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego, wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, Szefa Kancelarii Sejmu, Głównego Inspektora Pracy, zastępcy Głównego Inspektora Pracy,

- 3) ministra stanu, Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Szefa Kancelarii Prezydenta, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prezesa Sądu Najwyższego, zastępcy Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zastępcy Szefa Kancelarii Prezydenta, wiceprezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego,

- 4) Prezesa Polskiej Akademii Nauk, sekretarza stanu, pierwszego zastępcy Prezesa Narodowego Banku Polskiego, podsekretarza stanu (wiceministra), wiceprezesa Narodowego Banku Polskiego, kierownika urzędu centralnego, wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk, Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk, zastępcy Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk, sekretarzy wydziałów Polskiej Akademii Nauk, wojewody, pre-

zydenta miasta st. Warszawy, Krakowa i Łodzi, zastępcy kierownika urzędu centralnego, dyrektora generalnego, wicewojewody, wiceprezydenta miasta st. Warszawy, Krakowa i Łodzi.”;

- 2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Wynagrodzenie Prezydenta składa się z wynagrodzenia zasadniczego odpowiadającego pięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej oraz dodatku funkcyjnego odpowiadającego dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej.”;

- 3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Wynagrodzenie osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, wymienionych w art. 2 pkt 2—4, składa się z wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

2. Wynagrodzenie ustala się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej.

3. Szczegółowe zasady wynagradzania osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, o których mowa w ust. 1, ustala Prezydent w drodze rozporządzenia.”;

- 4) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Do osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe stosuje się odpowiednio przepisy art. 22—26 i art. 28 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 4, poz. 24).”;

- 5) art. 6 skreśla się.

Art. 10. W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o kontroli publikacji i widowisk (Dz. U. Nr 20, poz. 99, z 1983 r. Nr 44, poz. 204, z 1984 r. Nr 5, poz. 24 oraz z 1987 r. Nr 37, poz. 209) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Główny Urząd podlega Radzie Ministrów.

2. Prezesa Głównego Urzędu i wiceprezesów powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.”;

- 2) w art. 7 ust. 2 pkt 2 wyrazy „Radę Państwa” zastępuje się wyrazami „Radę Ministrów”;

- 3) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia tworzy i znosi okręgowe urzędy oraz ustala ich siedziby i terytorialny zasięg działania.”;

- 4) w art. 9 ust. 1 i 2 użyte dwukrotnie wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazami „Rada Ministrów”, a wyraz „Rządu” skreśla się;

- 5) w art. 10:

a) w ust. 1 wyrazy „Rada Państwa uchwała” zastępuje się wyrazami „Rada Ministrów w drodze rozporządzenia ustala”;

b) w ust. 2 wyrazy „Radę Państwa” zastępuje się wyrazami „Radę Ministrów”;

c) ust. 3 skreśla się;

- 6) w art. 21 ust. 2 skreśla się.

Art. 11. W dekrete z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154 i z 1982 r. Nr 3, poz. 18) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:

a) w ust. 1 wyrazy „uchwały Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „zarządzenia Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”;

b) w ust. 2 wyraz „Uchwała” zastępuje się wyrazem „Zarządzenie”;

- 2) w art. 3 ust. 1 wyrazy „Przewodniczący Rady Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydent”;

- 3) w art. 4 ust. 2 wyrazy „uchwały Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „zarządzenia Prezydenta”;

- 4) w art. 7:

a) w ust. 1 wyrazy „Radę Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydenta”;

b) w ust. 2 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydent”;

- 5) w art. 17 ust. 3 wyrazy „Przewodniczącego Rady Państwa i” skreśla się.

Art. 12. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 4, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 pkt 2 wyrazy „Kancelarii Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Kancelarii Prezydenta”;

- 2) w art. 48:

- a) w ust. 1:

— w pkt 1 dodaje się wyrazy „biura Trybunału Konstytucyjnego i Rzecznika Praw Obywatelskich oraz Państwowej Inspekcji Pracy”;

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w odniesieniu do pracowników Kancelarii Prezydenta, Sądu Najwyższego i Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”;

- b) w ust. 3 wyrazy „Marszałkowi Sejmu i Przewodniczącemu Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezydentowi, Marszałkowi Sejmu i Marszałkowi Senatu”.

Art. 13. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 40, poz. 271) w art. 7 ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pkt 1 skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „oraz powoływanych lub nadzorowanych przez Sejm”;

- b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — w organach przez niego powołanych, nadzorowanych lub jemu podległych oraz w terenowych organach administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.”

Art. 14. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. Nr 38, poz. 173) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) urzędu Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Szef Kancelarii Prezydenta”.

- 2) w art. 17 ust. 3 wyrazy „i Kancelarii Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „i Kancelarii Prezydenta”;
- 3) w art. 21 ust. 4 pkt 1 wyrazy „i Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Senatu i urzędu Prezydenta”;
- 4) w art. 29:
 - a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) archiwum Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”;
 - b) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) archiwum urzędu Prezydenta”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „i Kancelarii Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „i Kancelarii Prezydenta”;

6) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Zasób archiwalny archiwów: Sejmu, Senatu i urzędu Prezydenta stanowią materiały archiwalne powstałe i powstające w toku ich działalności, a także ich zasób historyczny.”

Art. 15. W ustawie z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1988 r. Nr 26, poz. 183) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 5, art. 8, 83, 109 ust. 2, art. 132 ust. 3 i art. 141—143 w różnych przypadkach wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazami w odpowiednich przypadkach wyrazami „Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”;
- 2) w art. 15 ust. 1 wyrazy „Rady Państwa podjętej w porozumieniu z Radą Ministrów” zastępuje się wyrazami „Rady Ministrów”;
- 3) w art. 25 ust. 3 skreśla się;
- 4) w art. 27 ust. 2 skreśla się;
- 5) w art. 62 wyrazy „w porozumieniu z Radą Państwa” skreśla się;
- 6) w art. 69 ust. 1 wyrazy „Radzie Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydentowi”;
- 7) w art. 71 ust. 3 wyrazy „za zgodą Rady Państwa” skreśla się;
- 8) w art. 110 ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „województwa rada narodowa”;
- 9) po art. 143 dodaje się art. 143a w brzmieniu: „Art. 143a. Prezydent corocznie informuje Sejm o problemach wynikających ze sprawowania przez niego nadzoru nad radami narodowymi.”;
- 10) w art. 166 ust. 2 wyrazy „w porozumieniu z Radą Państwa” skreśla się.

Art. 16 W ustawie z dnia 5 grudnia 1983 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. Nr 66, poz. 297) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Rada Państwa, w drodze uchwały, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki — Przewodniczący Rady Państwa, w drodze postanowienia” zastępuje się wyrazami „Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w drodze zarządzenia”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „w uchwale lub postanowieniu,

o których” zastępuje się wyrazami „w zarządzeniu, o którym”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezydent może wprowadzić stan wyjątkowy na czas oznaczony, nie dłuższy niż trzy miesiące. Przedłużenie stanu wyjątkowego może nastąpić tylko raz, w drodze zarządzenia Prezydenta, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, za zgodą Sejmu i Senatu.”;

d) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Prezydent przesyła niezwłocznie Marszałkowi Sejmu, Marszałkowi Senatu oraz Prezesowi Rady Ministrów zarządzenie w sprawie wprowadzenia stanu wyjątkowego.”;

2) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezydent, w drodze zarządzenia, może znieść stan wyjątkowy przed upływem czasu, na który stan ten został wprowadzony, jeżeli ustaną okoliczności będące przyczyną jego wprowadzenia.”;

3) w art. 4 wyrazy „Uchwały i postanowienia, o których mowa w art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1” zastępuje się wyrazami „Zarządzenia, o których mowa w art. 2 ust. 1 i ust. 2a oraz art. 3 ust. 1”;

4) w art. 5 skreśla się na końcu pierwszego zdania kropkę i dodaje wyrazy „na okres trzech miesięcy po zakończeniu stanu wyjątkowego”; drugie zdanie skreśla się;

5) w art. 16 ust. 4 wyrazy „Przewodniczącego Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezesa Rady Ministrów”.

Art. 17. W ustawie z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1989 r. Nr 17, poz. 99) w art. 40 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazami „Rada Ministrów”.

Art. 18. W ustawie z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283, z 1985 r. Nr 59, poz. 296, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1987 r. Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 19, poz. 131 i Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 6, poz. 32) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33 ust. 3 wyrazy „Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Senatu, urzędu Prezydenta”;

2) w art. 37 i 38 wyraz „Sejmowi” zastępuje się wyrazami „Sejmowi i Senatowi”;

3) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. Prezydent, Marszałek Sejmu i Marszałek Senatu lub z ich upoważnienia szefowie właściwych Kancelarii, a także Prezes Najwyższej Izby Kontroli mogą przenosić kredyty w zakresie właściwych części budżetu centralnego.”;

4) w art. 91 wyrazy „Kancelarii Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Kancelarii Prezydenta”, a wyrazy „Marszałek Sejmu i Przewodniczący Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezydent i Marszałek Sejmu”.

Art. 19. W ustawie z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98 i z 1987 r. Nr 21, poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz w pkt 1 na końcu dodaje się wyrazy „a także

ustaw przed podpisaniem ich przez Prezydenta, zgodnie z art. 27 ust. 4 Konstytucji", w pkt 2 wyrazy „Radę Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydenta”;

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio do aktów normatywnych wydanych przez Radę Państwa.”;

2) w art. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w stosunku do ustaw, których Prezydent nie podpisał z chwilą wystąpienia Prezydenta do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o stwierdzenie zgodności ustawy z Konstytucją w myśl art. 27 ust. 4 Konstytucji,”

b) dodaje się nowy pkt 2 w brzmieniu:

„2) w stosunku do ustaw i innych aktów podlegających w myśl obowiązujących przepisów ogłoszeniu w organie publikacyjnym — z chwilą ich ogłoszenia”;

c) dotychczasowy pkt 2 oznacza się jako pkt 3;

3) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Trybunał Konstytucyjny ustala powszechnie obowiązującą wykładnię ustaw.”;

4) w art. 6:

a) w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „a jeżeli z wnioskiem wystąpił Prezydent — także Prezydentowi”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Orzeczenia, o których mowa w ust. 1, Sejm rozpatruje nie później niż w okresie sześciu miesięcy od dnia przedstawienia orzeczenia przez Prezesa Trybunału Konstytucyjnego.”;

5) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Powszechnie obowiązująca wykładnia ustaw

Art. 11a. 1. Trybunał Konstytucyjny ustala powszechnie obowiązującą wykładnię ustaw na wniosek Prezydenta, Prezesa Rady Mi-

nistrów, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Trybunał Konstytucyjny ustala powszechnie obowiązującą wykładnię ustaw na posiedzeniu pełnego składu w drodze uchwały.

3. Uchwały, o których mowa w ust. 2, ogłasza się w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.”;

6) w art. 14 ust. 3 wyrazy „dokonuje się w toku tej samej lub najbliższej sesji Sejmu, w której nastąpiło odwołanie lub stwierdzenie wygaśnięcia mandatu członka Trybunału” zastępuje się wyrazami „Sejm dokonuje nie później niż w okresie trzech miesięcy od odwołania lub stwierdzenia wygaśnięcia mandatu członka Trybunału”;

7) w art. 19:

a) w ust. 1 wyrazy „Rada Państwa lub Przewodniczący Rady Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydent”;

b) w ust. 2 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazem „Prezydent”;

8) w art. 27 ust. 3 wyrazy „Radzie Państwa lub przewodniczącemu Rady Państwa” oraz wyrazy „Rady Państwa, przewodniczącego Rady Państwa” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „Prezydent”;

9) w art. 30 ust. 3 wyrazy „Marszałka Sejmu, Przewodniczącego Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezydenta, Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu”.

Art. 20. 1. Zasób archiwalny Rady Państwa zostaje włączony do zasobu archiwalnego urzędu Prezydenta.

2. Środki budżetowe Kancelarii Rady Państwa stają się środkami budżetowymi Kancelarii Prezydenta.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem objęcia urzędu przez Prezydenta, z tym że art. 15 pkt 4 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

179

USTAWA

z dnia 29 maja 1989 r.

o przebaczeniu i puszczeniu w niepamięć niektórych przestępstw i wykroczeń.

Mając na uwadze postępujący proces normalizacji życia społecznego, czego wyrazem jest osiągnięte porozumienie narodowe, w celu stworzenia obywatelom, którzy dopuścili się z powodów politycznych naruszeń porządku prawnego, warunków umożliwiających włączenie się do czynnego udziału w życiu politycznym kraju, stanowi się, co następuje:

Art. 1. Przebacza się i puszcza w niepamięć:

1) występki popełnione z powodów politycznych albo w związku ze strajkiem lub akcją protestacyjną,

2) przestępstwa skarbowe popełnione z powodów politycznych,

3) występki związane z militaryzacją,

4) występki popełnione przy przeciwdziałaniu strajkom lub akcjom protestacyjnym albo innym naruszeniom bezpieczeństwa lub porządku publicznego z powodów politycznych,

— jeżeli popełnienie przestępstwa nastąpiło w okresie po dniu 31 sierpnia 1980 r. do dnia 29 maja 1989 r.

Art. 2. 1. Orzeczone prawomocnie kary za przestępstwa określone w art. 1, nie wykonane w całości lub w części, nie podlegają wykonaniu; nie podlegają również wykonaniu orzeczone prawomocnie nie uiszczone w całości lub w części nawiązki, opłaty i koszty postępowania. Skazania za te występki ulegają zatarciu, a wpis o skazaniu usuwa się z rejestru skazanych; z rejestru usuwa się również wpis o warunkowym umorzeniu postępowania o te przestępstwa.

2. Podlegają wykonaniu prawomocne orzeczenia o przepadku przedmiotów, których posiadanie jest zakazane lub wymaga zezwolenia.

Art. 3. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 1, postępowania karnego nie wszczyna się, a wszczęte umarza. W razie umorzenia postępowania, ulegają przepadkowi przedmioty, o których mowa w art. 2 ust. 2.

Art. 4. 1. W razie zbiegu przestępstw podlegających ustawie, stosuje się ustawę do każdego ze zbiegających się przestępstw. W razie zbiegu przestępstwa podlegającego ustawie z innym przestępstwem, stosuje się ustawę do przestępstwa jej podlegającego.

2. Po zastosowaniu ustawy, w miarę potrzeby, orzeka się na posiedzeniu karę łączną na ogólnych zasadach.

Art. 5. 1. Ustawę stosuje sąd właściwy do rozpoznania sprawy.

2. Sąd stosuje ustawę z urzędu albo na wniosek strony.

Art. 6. W sprawach o przestępstwa skarbowe należące do właściwości finansowego organu orzekającego ustawę stosuje organ właściwy do ich rozpoznania. Przepis art. 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 7. 1. Orzeczenia w przedmiocie stosowania ustawy zapadają w formie postanowień.

2. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.

Art. 8. Przebacza się i puszcza w niepamięć wykroczenia, w tym skarbowe, popełnione w okresie po dniu 31 sierpnia 1980 r. do dnia 29 maja 1989 r. z powodów politycznych albo w związku ze strajkiem lub akcją protestacyjną.

Art. 9. W sprawach o wykroczenia, o których mowa w art. 8, ustawę stosuje organ właściwy do rozpoznania sprawy. Przepisy art. 2, 3 i 5—7 stosuje się odpowiednio.

Art. 10. Postępowanie w sprawach objętych ustawą toczy się zgodnie z przepisami obowiązującymi w postępowaniu przed organem, który je prowadzi, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

180

USTAWA

z dnia 29 maja 1989 r.

o zmianie niektórych przepisów prawa karnego, prawa o wykroczeniach oraz innych ustaw.

Art. 1. W Kodeksie karnym wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 129 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „a państwo to zapewnia wzajemność”;
- 2) w art. 133 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Przepis § 1 stosuje się, jeżeli państwo sprzymierzone zapewnia wzajemność.”;
- 3) w art. 276 w § 1 po wyrazie „przestępstwo” dodaje się wyrazy „zagrożone karą roku pozbawienia wolności lub surowszą.”;
- 4) w art. 282 po wyrazie „przeciwdziałania” dodaje się wyraz „przemocą”;
- 5) art. 282a i 287 skreśla się;
- 6) w art. 284 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Przepis § 1 stosuje się w razie popełnienia czynu na szkodę państwa sprzymierzonego, jeżeli państwo to zapewnia wzajemność.”;
- 7) w art. 285 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Przepis § 1 stosuje się, jeżeli państwo obce zapewnia wzajemność.”

Art. 2. W Kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 64:
 - a) w § 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „a w wyjątkowych wypadkach może zezwolenia odmówić” i w zdaniu drugim wyrazy „lub odmowa” skreśla się;
 - b) dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:
„§ 3. Na zastrzeżenie prokuratora, o którym mowa w § 2, przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.
§ 4. Na postanowienie sądu, wydane w myśl § 3, zażalenie nie przysługuje.”;
- 2) w art. 206:
 - a) w § 1 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie: „Czas i powód zatrzymania należy stwierdzić na piśmie, które doręcza się zatrzymanemu, oraz pouczyć go o prawie wniesienia do sądu zażalenia na zatrzymanie.”;
 - b) dodaje się § 4 w brzmieniu:
„§ 4. Przepis art. 220 stosuje się odpowiednio, z tym że zawiadomienie następuje na żądanie zatrzymanego.”;

3) po art. 207 dodaje się art. 207a w brzmieniu:

„Art. 207a. § 1. Zatrzymanemu przysługuje zażalenie na zatrzymanie do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce zatrzymania.

§ 2. Sąd rozpoznaje zażalenie niezwłocznie. W razie uznania bezpodstawności zatrzymania, sąd poleca niezwłocznie zwolnić zatrzymanego i zawiadomienia o tym organ uprawniony do sprawowania nadzoru nad organem, który dokonał zatrzymania.”;

4) w art. 222:

a) w § 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) sąd właściwy do rozpoznania sprawy na wniosek prokuratora na okres do roku,

2) Sąd Najwyższy na wniosek Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych wypadkach na dalszy okres oznaczony, niezbędny do ukończenia śledztwa.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Na przewidziane w § 2 pkt 1 postanowienie przysługuje zażalenie.”;

5) w art. 383 § 1 średnik zastępuje się przecinkiem, a dalsza treść przepisu otrzymuje brzmienie: „jednak nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie albo umorzono je warunkowo; Sąd Najwyższy nie może ponadto wymierzyć kary śmierci, jeżeli ta kara nie została orzeczona przez sąd pierwszej instancji.”;

6) w dziale XI tytuł rozdziału 50 otrzymuje brzmienie: „Odszkodowanie za niesłuszne skazanie, aresztowanie lub zatrzymanie”;

7) w art. 487 w § 4 kropkę skreśla się i dodaje wyrazy „lub zatrzymania.”;

8) w art. 488 w § 1 kropkę skreśla się i dodaje wyrazy „lub zwolnienie zatrzymanego.”;

9) art. 489 otrzymuje brzmienie:

„Art. 489. Nie można żądać odszkodowania i zadośćuczynienia:

- 1) z powodu niesłusznego skazania — po upływie roku od daty uprawomocnienia się orzeczenia, dającego podstawę do odszkodowania i zadośćuczynienia,
- 2) za oczywiście niesłuszne aresztowanie — po upływie roku od daty uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie,
- 3) za oczywiście niesłuszne zatrzymanie — po upływie 3 miesięcy od daty zwolnienia.”

Art. 3. W Kodeksie wykroczeń wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 52a otrzymuje brzmienie:

„Art. 52a. Kto:

- 1) publicznie nawołuje do popełnienia przestępstwa lub je pochwała,

2) publicznie nawołuje do nieposłuszeństwa lub przeciwdziałania przemocą ustawie albo prawnemu rozporządzeniu organu państwowego,

jeżeli zasięg czynu albo jego skutki nie były znaczne

— podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”;

2) w art. 63:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Kto bez wymaganego zezwolenia wyrabia lub posiada radiowy aparat nadawczy

— podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”;

b) dodaje się § 4 i 5 w brzmieniu:

„§ 4. Usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo do czynu określonego w § 3 są karalne.

§ 5. Można orzec przepadek przedmiotów wymienionych w § 1—3, choćby nie stanowiły własności sprawcy.”

Art. 4. W Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 59:

a) w § 2 wyrazy „stosując w miarę potrzeby art. 73 pkt 4” skreśla się,

b) § 3 skreśla się;

2) w art. 73 pkt 4 i 6 skreśla się;

3) art. 108 skreśla się.

Art. 5. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i zakresie działania podległych mu organów (Dz. U. Nr 38, poz. 172) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zatrzymanemu na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 3 przysługują uprawnienia przewidziane dla zatrzymanego w trybie Kodeksu postępowania karnego.”;

2) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3.

Art. 6. W ustawie z dnia 31 lipca 1985 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1 skreśla się,

2) w art. 4 w ust. 1 pierwszy akapit rotty ślubowania otrzymuje brzmienie:

„Ja, obywatel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, świadom podejmowanych obowiązków funkcjonariusza pełniącego służbę w resorcie spraw wewnętrznych — ślubuję: służyć wiernie Narodowi Polskiemu, chronić ustanowiony Konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej porządek prawny, strzec bezpieczeństwa Państwa i jego obywateli, nawet z narażeniem swojego życia i zdrowia.”;

3) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz zgodnie ze złożonym ślubowaniem jest obowiązany wiernie służyć Narodowi Polskiemu, chronić ustanowiony Konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej porządek prawny, strzec bezpieczeństwa Państwa i jego obywateli,

nawet z narażeniem życia i zdrowia, oraz sumienie wykonywać zadania nakreślone przez naczelne organy władzy państwowej, Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w ramach porządku prawnego określonego na podstawie ustaw."

Art. 7. Postanowienia w przedmiocie tymczasowego aresztowania, wydane przed dniem wejścia ustawy w życie, są skuteczne w okresie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia jej wejścia w życie.

Art. 8. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Przepisy art. 2 pkt 2 i 3 oraz art. 5 wchodzi w życie z dniem 1 października 1989 r.

3. Przepis art. 6 pkt 3 wchodzi w życie z dniem objęcia urzędu przez Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

181

USTAWA

z dnia 29 maja 1989 r.

zmieniająca ustawy o szkolnictwie wyższym i o kulturze fizycznej.

Art. 1. W ustawie z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 22, poz. 128 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 6, poz. 33, Nr 20, poz. 104 i Nr 29, poz. 154) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 3 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazami „Rada Ministrów”;
- 2) w art. 10:
 - a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Szkoły wyższe, za zgodą i na zasadach określonych przez Ministra Edukacji Narodowej, mogą prowadzić nauczanie także na poziomie podstawowym lub ponadpodstawowym.”;
 - b) w ust. 5 wyrazy „za zgodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego” skreśla się;
- 3) w art. 37:
 - a) w ust. 1:
 - po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:
„5a) od dwóch do czterech przedstawicieli pracowników szkoły nie będących nauczycielami akademickimi,
5b) od dwóch do czterech studentów.”;
 - pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) po jednym przedstawicielu związków zawodowych działających na terenie szkoły.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Tryb wyboru i odwoływania przedstawicieli wymienionych w ust. 1 pkt 5—5b określa statut szkoły.”;
 - c) w ust. 3 wyrazy „co najmniej w 70%” zastępuje się wyrazami „w 65—66%”;
 - d) w ust. 4 wyrazy „70%” zastępuje się wyrazami „65—66%”;
- 4) w art. 44:
 - a) w ust. 1:
 - po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:
„5a) jeden lub dwaj przedstawiciele zatrudnionych w wydziale pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, wybrani przez nich na ogólnym zebraniu,
5b) dwaj przedstawiciele studentów wydziału,

— w pkt 6 wyrazy „związku zawodowego” zastępuje się wyrazami „związków zawodowych”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Liczbę przedstawicieli pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 5a, oraz tryb wyboru i odwoływania przedstawicieli studentów wymienionych w ust. 1 pkt 5b określa statut szkoły.

1b. W sprawach dotyczących wniosków o nadanie stopni naukowych w skład rady wydziału wchodzi także doktorzy habilitowani zatrudnieni w wydziale.”;

5) w art. 58:

a) w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) zatwierdza plany studiów oraz programy nauczania i wychowania.”;

b) w ust. 3 i w ust. 4 pkt 3 wyrazy „związku zawodowego” zastępuje się wyrazami „związków zawodowych”;

6) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Art. 109. W razie wymierzenia studentowi prawomocnym orzeczeniem kary za określony czyn w postępowaniu karnym lub w postępowaniu przed kolegium do spraw wykroczeń, student ponosi także odpowiedzialność przed komisjami dyscyplinarnymi.”;

7) art. 119 skreśla się;

8) w art. 132 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w swojej działalności w pełni przestrzega konstytucyjnych zasad ustrojowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.”;

9) w art. 133 w ust. 1 wyrazy „oraz ich postawę obywatelską” skreśla się;

10) w art. 167 w ust. 3 po wyrazach „w innej szkole” dodaje się wyrazy „(także w szkole nie będącej szkołą wyższą)”;

11) w art. 170:

a) w ust. 2 wyrazy „starszym asystentem i asystentem” zastępuje się wyrazami „i starszym asystentem”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Pracowników naukowo-dydaktycznych, o których mowa w ust. 2, zawiadamia się pisemnie o zamiarze nieodnowienia stosunku pracy na sześć miesięcy przed upływem okresu mianowania.”;

- 12) w art. 180 powołanie „art. 170 ust. 1 pkt 1—4, 6 i 7 oraz ust. 2 i 3” zastępuje się powołaniem „art. 170 ust. 1 pkt 1—4, 6 i 7 oraz ust. 2—3”;
- 13) użyte w przepisach ustawy w różnych przypadkach wyrazy „Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „Minister Edukacji Narodowej”.

Art. 2. W uzasadnionych wypadkach stosunek pracy z adiunktem, któremu dziewięcioletni okres zatrudnienia na tym stanowisku, liczony od dnia wejścia w życie ustawy o szkolnictwie wyższym, upływa przed dniem 30 września 1993 r., może być odnowiony na okres do dnia 30 września 1993 r. po uzyskaniu pozytywnej oceny w trybie określonym w art. 133 ustawy o szkolnictwie wyższym.

Art. 3. 1. Senaty szkół wyższych dostosują postanowienia statutów szkół do przepisów niniejszej ustawy.

2. Rektorzy szkół wyższych, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przedstawia właściwym ministrom wnioski o zatwierdzenie zmian statutów szkół.

Art. 4. Organy kolegialne szkół wyższych działają w dotychczasowych składach do czasu wejścia w życie zmian statutów szkół.

Art. 5. W art. 6 ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i Nr 41, poz. 324 oraz z 1989 r. Nr 6, poz. 33) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymiar i formy zajęć wychowania fizycznego, prowadzonych w szkołach wyższych w czasie całego toku studiów, określają plany studiów oraz programy nauczania i wychowania, ustalane według zasad określonych w odrębnych przepisach.”

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

182

USTAWA

z dnia 29 maja 1989 r.

zmieniająca ustawę o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 34, poz. 178) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urzędnikom państwowym zatrudnionym w urzędach organów administracji państwowej na stanowiskach wymagających kwalifikacji pedagogicznych przysługują uprawnienia określone w art. 30, 31, 32 ust. 3, art. 33, 36, 46, 50—52, 57—60, 86 i 88—90 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33,

z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 4, poz. 24), a okres zatrudnienia w tych urzędach na stanowiskach wymagających kwalifikacji pedagogicznych wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia nauczyciela określone w tej ustawie.”,

b) ust. 2 skreśla się.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

183

USTAWA

z dnia 29 maja 1989 r.

zmieniająca ustawę o stopniach naukowych i tytułach naukowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 202, z 1987 r. Nr 22, poz. 128 i z 1989 r. Nr 29, poz. 154) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 wyrazy „za zgodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego” skreśla się;

2) w art. 19:

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. a) i w pkt 2 lit. a) wyraz „i” zastępuje się przecinkiem oraz dodaje na końcu wyrazy „i doktorzy habilitowani”;

b) w ust. 2 dodaje się na końcu wyrazy „i doktor habilitowany”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Recenzentami rozpraw doktorskich mogą być osoby posiadające tytuł naukowy, stopień naukowy doktora habilitowanego lub docenci ze stopniem naukowym doktora, a rozpraw habilitacyjnych — osoby posiadające tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego.”;

3) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem ust. 3, uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora staje się prawomocna z chwilą jej podjęcia.”;

b) ust. 2 skreśla się,

c) w ust. 3 wyrazy „lub złożenia sprzeciwu określonego w ust. 1” skreśla się,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uchwała, o której mowa w ust. 3, powinna być przedstawiona Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej wraz z aktami przewodu doktorskiego w terminie miesiąca od dnia podjęcia uchwały.”;

e) w ust. 5 wyrazy „w wypadkach określonych w ust. 1—4” zastępuje się wyrazami „w wypadku określonym w ust. 3”;

4) w art. 31 w ust. 1 i w art. 32 w ust. 4 wyrazy „Rada Państwa” zastępuje się wyrazami „Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”;

5) użyte w przepisach ustawy w różnych przypadkach i liczbie wyrazy „instytut naukowo-badawczy” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach i liczbie wyrazami „jednostka badawczo-rozwojowa”;

6) użyte w przepisach ustawy w różnych przypadkach wyrazy „Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „Minister Edukacji Narodowej”.

Art. 2. Uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora, w stosunku do których został złożony sprzeciw określony w art. 21 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych, nie rozpatrzony przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną do Spraw Kadr Naukowych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stają się prawomocne z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Przepis art. 1 pkt 4 wchodzi w życie z dniem objęcia urzędu przez Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

184

USTAWA

z dnia 29 maja 1989 r.

o nadaniu Uniwersytetowi Wrocławskiemu im. Bolesława Bieruta nazwy „Uniwersytet Wrocławski”.

Art. 1. Uniwersytetowi Wrocławskiemu im. Bolesława Bieruta nadaje się nazwę „Uniwersytet Wrocławski”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

185

USTAWA

z dnia 29 maja 1989 r.

o nadaniu Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie imienia Michała Oczapowskiego.

Art. 1. Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie nadaje się nazwę „Akademia Rolniczo-Techniczna imienia Michała Oczapowskiego w Olsztynie”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

186

USTAWA

z dnia 29 maja 1989 r.

o zmianie ustawy o kontroli publikacji i widowisk.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o kontroli publikacji i widowisk (Dz.U. Nr 20, poz. 99, z 1983 r. Nr 44, poz. 204, z 1984 r. Nr 5, poz. 24, z 1987 r. Nr 37, poz. 209 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w pkt 1 wyrazy „albo zagrażać bezpieczeństwu państwa” skreśla się,
 - b) w pkt 5 wyrazy „albo w inny sposób zagrażać obronności państwa” skreśla się,
 - c) w pkt 6 wyrazy „a także rozpowszechniać treści oczywście stanowiące przestępstwo” skreśla się;
- 2) w art. 3:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do właściwości Głównego Urzędu należą także sprawy rejestracji dzienników i czasopism w zakresie i na zasadach określonych w art. 20 ustawy — Prawo prasowe.”,
 - b) ust. 4 skreśla się;
- 3) w art. 4 w ust. 1:
 - a) w pkt 1 po wyrazie „posłów” dodaje się wyraz „senatorów”, a po wyrazie „Sejmu” — wyraz „Senatu”,
 - b) w pkt 8 wyrazy „wymienione publikacje podlegają jednak kontroli wstępnej, w celu zapobieżenia ujawnieniu wiadomości, o których mowa w art. 2 pkt 5” skreśla się,
 - c) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) wznowienia publikacji wydanych w Polsce Ludowej, które już uprzednio uzyskały zgodę na druk,”
 - d) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) publikacje bibliograficzne oraz dane bibliograficzne”;
- 4) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Okręgowy urząd może zakazać rozpowszechniania określonego numeru cza-

pisma zagranicznego lub książki wydanej za granicą, filmu lub zapisu magnetycznego albo innej publikacji, jeżeli ich treść narusza przepisy ustawy.

2. Biblioteki naukowe oraz biblioteki stowarzyszeń twórczych i towarzystw naukowych mogą sprowadzać i gromadzić, w celach uzasadnionych ich statutową działalnością, publikacje zagraniczne i materiały, o których mowa w ust. 1, objęte zakazem rozpowszechniania.
 3. Prezes Głównego Urzędu Cei, Minister Edukacji Narodowej, Minister Kultury i Sztuki oraz Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk ustalają wykaz bibliotek, o których mowa w ust. 2, a Minister Edukacji Narodowej, Minister Kultury i Sztuki oraz Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk określają zasady przechowywania i udostępniania publikacji i materiałów, o których mowa w ust. 1, objętych zakazem rozpowszechniania.
 4. Osoby fizyczne mogą sprowadzać w jednym egzemplarzu publikacje zagraniczne i materiały, o których mowa w ust. 1, w tym również w formie prenumeraty, objęte zakazem rozpowszechniania.
 5. Główny Urząd lub Główny Urząd Ceł może wyrazić zgodę na sprowadzanie publikacji zagranicznych i materiałów, o których mowa w ust. 1, objętych zakazem rozpowszechniania, przez instytucje dla ich uzasadnionych potrzeb zawodowych, naukowych lub innych.”;
- 5) art. 19 skreśla się.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

187

USTAWA

z dnia 30 maja 1989 r.

o zmianie ustawy — Prawo prasowe.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. — Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 oraz z 1988 r. Nr 41, poz. 324) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów powołuje, na okres 3 lat, członków Rady Prasowej w 1/2 spośród kandyda-

tów zgłoszonych przez organizacje dziennikarskie oraz w 1/2 spośród kandydatów zgłoszonych przez wydawców i spośród przedstawicieli organów administracji państwowej, nauki, środowisk twórczych, organizacji politycznych i społecznych.”

- 2) art. 19 skreśla się;

3) art. 20—25 otrzymują brzmienie:

„Art. 20. 1. Wydawanie dziennika lub czasopisma wymaga rejestracji w Głównym Urzędzie Kontroli Publikacji i Widowisk, zwanym dalej „organem rejestracyjnym.”

2. Wniosek o rejestrację, o której mowa w ust. 1, powinien zawierać:

1) dane podstawowe:

- a) tytuł dziennika lub czasopisma oraz siedzibę i dokładny adres redakcji,
- b) dane osobowe redaktora naczelnego,
- c) określenie podstawowego zakresu tematycznego dziennika lub czasopisma,
- d) określenie wydawcy, jego siedzibę i dokładny adres,

2) dane informacyjne:

- a) częstotliwość ukazywania się dziennika lub czasopisma, przewidywany nakład, format i zasięg rozpowszechniania,
- b) technikę druku.

3. Wydawanie dziennika lub czasopisma można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie udzielił odpowiedzi w ciągu 30 dni od dnia zgłoszenia wniosku o rejestrację.

4. W razie dokonania zmian danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1, należy zawiadomić, z wyprzedzeniem co najmniej 30 dni, organ rejestracyjny.

5. O zmianach danych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, należy niezwłocznie zawiadomić organ rejestracyjny.

Art. 21. Organ rejestracyjny odmówi rejestracji, o której mowa w art. 20, jeżeli jej udzielenie stanowiłoby naruszenie przepisów ustawy — Prawo prasowe albo prawa do ochrony nazwy istniejącego już tytułu prasowego.

Art. 22. 1. Organ rejestracyjny może cofnąć rejestrację, o której mowa w art. 20, z powodu systematycznego lub rażącego naruszania przepisów ustawy — Prawo prasowe.

2. Cofnięcie rejestracji poprzedza pisemne ostrzeżenie ze wskazaniem stwierdzonych uchybień oraz pouczeniem o możliwości zastosowania tej sankcji.

Art. 23. Rejestracja dziennika lub czasopisma traci ważność:

1) w razie niewydania dziennika lub czasopisma przez okres roku od dnia nabycia uprawnień do ich wydawania na czas nie oznaczony lub przerwy w ich wydawaniu przez okres roku, jeżeli redakcja nie wystąpiła o zachowanie rejestracji,

2) w razie cofnięcia rejestracji.

Art. 24. Przepisy dotyczące rejestracji działalności prasowej nie mają zastosowania do działalności antenowej Komitetu do Spraw Radia

i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” oraz do działalności Polskiej Agencji Prasowej i Polskiej Kroniki Filmowej, których działalność regulują odrębne przepisy.

Art. 25. 1. Redakcją kieruje redaktor naczelny.

2. Redaktorem naczelnym dziennika lub czasopisma może być osoba, która ma pełną zdolność do czynności prawnych, posiada obywatelstwo polskie i nie jest pozbawiona praw publicznych.

3. Redaktorem naczelnym dziennika lub czasopisma nie może być osoba skazana za zbrodnie przeciwko podstawowym interesom politycznym i gospodarczym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli nie upłynął okres 10 lat od zakończenia odbywania kary, oraz osoba skazana za występki tego samego rodzaju, jeżeli nie upłynął okres 3 lat od zakończenia odbywania kary, osoba skazana za przestępstwo popełnione z niskich pobudek, a także osoba, która co najmniej trzykrotnie była karana za przestępstwa określone w ustawie — Prawo prasowe. Organ rejestracyjny w uzgodnieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych może zwolnić redaktora naczelnego od wymogu posiadania obywatelstwa polskiego.

4. Redaktor naczelny odpowiada za treść przygotowywanych przez redakcję materiałów prasowych oraz za sprawy redakcyjne i finansowe redakcji w granicach określonych w statucie lub właściwych przepisach.

5. Redaktora naczelnego powołuje i odwołuje wydawca, organ założycielski wydawnictwa lub inny właściwy organ.

6. Przy redakcji działa kolegium redakcyjne, jeżeli statut redakcji lub właściwe przepisy tak stanowią.

7. Przy redakcji może też działać rada redakcyjna (programowa, naukowa), jako organ opiniotawczo-doradczy redaktora naczelnego.”

4) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizację redakcji, jej linię programową oraz zakres działania określa statut albo regulamin redakcji.”

5) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonowanie rozgłośni oraz tele- i radiowęzłów w jednostkach organizacyjnych innych niż wymienione w art. 28 wymaga rejestracji w organie rejestracyjnym; do rejestracji, jej odmowy, cofnięcia i utraty ważności stosuje się odpowiednio przepisy art. 20—23.”

6) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Główny Urząd Kontroli Publikacji i Widowisk jest uprawniony do kontroli przedsiębiorstw, zakładów i urządzeń poligraficznych w granicach niezbędnych do kontroli publikacji.”

7) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Kto bez wymaganej rejestracji wydaje albo rozpowszechnia dziennik, czasopismo lub inną publikację prasową — podlega karze grzywny.”;

8) art. 48 skreśla się.

Art. 2. 1. Działalność prasowa, prowadzona w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie zezwoleń

wydanych przed jej wejściem w życie, podlega rejestracji z urzędu, prowadzonej według przepisów tej ustawy.

2. Do czasu rejestracji, o której mowa w ust. 1, zachowują moc dotychczasowe zezwolenia na prowadzenie działalności prasowej.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

188

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników instytucji artystycznych.

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 października 1985 r. w sprawie zasad tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników instytucji artystycznych (Dz. U. Nr 48, poz. 249, z 1987 r. Nr 35, poz. 193 i z 1988 r. Nr 22, poz. 157 oraz Nr 38, poz. 299) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 1 kwotę „60 000 zł” zastępuje się kwotą „102 000 zł”, a kwotę „15 000 zł” — kwotą „44 000 zł”;

b) w ust. 2 wyrazy „Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych” zastępuje się wyrazami „Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”;

2) § 17 skreśla się;

3) w § 3 w ust. 6, w § 9 w ust. 3, w § 11 w ust. 2, w § 12 w ust. 2, w § 16 w ust. 2 i w § 19 wyrazy „Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych” zastępuje się wyrazami „Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski

189

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 8 maja 1989 r.

w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli nie mających wyższego wykształcenia.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 4, poz. 24) oraz art. 10 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i Nr 41, poz. 324 i z 1989 r. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kwalifikacje do zajmowania stanowiska nauczyciela w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych, o których mowa w art. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 4, poz. 24), z uwzględnieniem § 2—12, posiada osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych o kierunku zgodnym z nauczaniem przedmiotem lub rodzajem prowadzonych zajęć oraz posiada przygotowanie pedagogiczne.

2. Przez przygotowanie pedagogiczne rozumie się:

- 1) ukończenie studiów wyższych na kierunku i specjalności kształcącej nauczycieli,
- 2) ukończenie studiów wyższych na innych kierunkach i specjalnościach oraz jednej z niżej wymienionych form przygotowania pedagogicznego:
 - a) studium pedagogiczne,
 - b) międzywydziałowe studium pedagogiczne,
 - c) Studium Doskonalenia Pedagogicznego dla nauczycieli akademickich,
 - d) studium podyplomowe dla nauczycieli,
 - e) inna forma przygotowania do pracy w zawodzie nauczyciela, organizowana w systemie doszkalania i doskonalenia zawodowego nauczycieli i nauczycieli akademickich.

3. Przez zgodność kierunku studiów wyższych z nauczaniem przedmiotem lub rodzajem prowadzonych zajęć

rozumie się nauczanie tego przedmiotu lub prowadzenie zajęć w wymiarze równym co najmniej połowie obowiązkowego wymiaru zajęć nauczyciela.

4. W przypadku gdy liczba godzin określonego przedmiotu nauczania, wynikająca z planu nauczania w danej szkole, jest mniejsza od połowy obowiązkowego wymiaru zajęć nauczyciela — warunek zgodności kierunku studiów z nauczaniem przedmiotem jest spełniony, jeżeli nauczyciel realizuje wszystkie godziny tego przedmiotu.

§ 2. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć dydaktyczno-wychowawczych w przedszkolach i innych placówkach przedszkolnych posiada również osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych o dowolnym kierunku oraz posiada przygotowanie pedagogiczne określone w § 1 ust. 2 pkt 2, a ponadto ukończyła studium przedmiotowo-metodyczne z zakresu wychowania przedszkolnego.

§ 3. Kwalifikacje do nauczania w szkołach podstawowych posiada również osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych o dowolnym kierunku oraz posiada przygotowanie pedagogiczne określone w § 1 ust. 2 pkt 2, a ponadto ukończyła studium przedmiotowo-metodyczne w zakresie przedmiotu, którego będzie nauczala.

§ 4. Kwalifikacje do nauczania w liceach ogólnokształcących oraz przedmiotów ogólnokształcących w szkołach zawodowych i policealnych posiada osoba, która spełnia wymagania kwalifikacyjne określone w § 1 ust. 1—4, a ponadto uzyskała stopień naukowy lub tytuł zawodowy magistra.

§ 5. Kwalifikacje do nauczania przedmiotów artystycznych lub prowadzenia zajęć o tym charakterze posiada również osoba, która spełnia wymagania kwalifikacyjne do nauczania tych przedmiotów lub prowadzenia zajęć w szkołach artystycznych, określone w odrębnych przepisach.

§ 6. Kwalifikacje do nauczania przysposobienia obronnego posiada również osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych i spełnia wymagania kwalifikacyjne w zakresie dowolnego przedmiotu nauczania lub zajęć dydaktyczno-wychowawczych oraz uzyskała stopień oficera, chorążego, podoficera rezerwy lub tytuł podchorążego rezerwy.

§ 7. 1. Kwalifikacje do nauczania teoretycznych przedmiotów zawodowych oraz prowadzenia praktycznej nauki zawodu w szkołach zawodowych (w tym również w pedagogicznych studiach technicznych) posiada osoba, która spełnia wymagania kwalifikacyjne określone w § 1 ust. 1—4, uzyskała stopień naukowy lub tytuł zawodowy magistra lub inżyniera oraz ukończyła kurs z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Kwalifikacje do nauczania metodyki praktycznej nauki zawodu w pedagogicznych studiach technicznych posiada osoba wymieniona w ust. 1, która posiada ponadto co najmniej dwuletni staż pracy na stanowisku nauczyciela praktycznej nauki zawodu.

§ 8. Kwalifikacje do nauczania przedmiotów pedagogicznych w szkołach kształcących nauczycieli, nie będących szkołami wyższymi, posiada osoba, która uzyskała stopień naukowy lub tytuł zawodowy magistra w zakresie

pedagogiki lub psychologii, a ponadto posiada co najmniej trzyletni staż pracy nauczycielskiej.

§ 9. 1. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć w placówkach opiekuńczo-wychowawczych posiada osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych o kierunku pedagogika, psychologia lub profilaktyka i resocjalizacja ze specjalizacją wychowawczą.

2. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć w domach dziecka dla dzieci w wieku od 3 do 6 lat posiada również osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych o kierunku wychowanie przedszkolne, a ponadto ukończyła studium pedagogiczne z zakresu opieki nad dzieckiem.

3. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć w świetlicach szkół podstawowych posiada również osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych o dowolnym kierunku i ponadto ukończyła studium pedagogiczne w zakresie opieki nad dzieckiem.

§ 10. 1. Kwalifikacje do nauczania lub prowadzenia zajęć dydaktyczno-wychowawczych w placówkach kształcenia specjalnego posiada osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych o kierunku pedagogika specjalna i specjalności nadającej kwalifikacje do pracy w określonym typie placówki kształcenia i wychowania specjalnego.

2. Kwalifikacje do nauczania lub prowadzenia zajęć dydaktyczno-wychowawczych w placówkach kształcenia specjalnego posiada również osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych o dowolnym kierunku i specjalności nauczycielskiej, a ponadto ukończyła studia podyplomowe bądź inne dające kwalifikacje w zakresie pedagogiki specjalnej.

§ 11. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć w placówkach wychowania pozaszkolnego posiada również osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych o kierunku pedagogika i specjalności pedagogika kulturalno-oświatowa.

§ 12. 1. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć bibliotekarskich w bibliotekach szkolnych posiada również osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych i spełnia wymagania kwalifikacyjne w zakresie dowolnego przedmiotu nauczania oraz ukończyła pedagogiczne studium bibliotekarskie.

2. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć w bibliotekach pedagogicznych posiada również osoba, która legitymuje się dyplomem ukończenia studiów wyższych o dowolnym kierunku i specjalności nauczycielskiej oraz ukończyła studia podyplomowe z zakresu bibliotekoznawstwa i informacji naukowej.

§ 13. W szkołach i placówkach, o których mowa w § 2, 3, 7 i 11, stanowisko nauczyciela może zajmować osoba nie mająca wyższego wykształcenia, która posiada kwalifikacje określone w § 14—19.

§ 14. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć dydaktyczno-wychowawczych w przedszkolach i innych placówkach przedszkolnych posiada osoba, która ukończyła studium wychowania przedszkolnego, studium nauczycielskie o kierunku wychowanie przedszkolne lub inną szkołę kształcącą nauczycieli przedszkoli, nie będącą szkołą wyższą.

§ 15. 1. Kwalifikacje do nauczania w klasach I—III szkół podstawowych posiada osoba, która ukończyła

studium nauczycielskie lub inną szkołę kształcącą nauczycieli, nie będącą szkołą wyższą, o kierunku nauczanie początkowe.

2. Kwalifikacje do nauczania określonego przedmiotu w klasach IV—VIII szkół podstawowych posiada osoba, która ukończyła studium nauczycielskie lub inną szkołę kształcącą nauczycieli, nie będącą szkołą wyższą, o kierunku zgodnym z nauczaniem przedmiotem.

3. Do osób, o których mowa w ust. 2, przepisy § 1 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 16. Kwalifikacje do nauczania przysposobienia obronnego posiada osoba, która uzyskała świadectwo dojrzałości i stopień wojskowy oficera, chorążego lub podoficera rezerwy lub tytuł podchorążego rezerwy, a ponadto ukończyła studium pedagogiczne z zakresu wychowania obronnego.

§ 17. Kwalifikacje do prowadzenia praktycznej nauki zawodu posiada osoba, która:

- 1) ukończyła pedagogiczne studium techniczne odpowiedniego kierunku lub studium nauczycielskie średnich szkół medycznych albo
- 2) posiada świadectwo dojrzałości technikum odpowiedniego kierunku i przygotowanie pedagogiczne uzyskane w systemie dokształcania i doskonalenia nauczycieli oraz ukończyła kurs z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, a ponadto odbyła co najmniej dwuletni staż pracy na stanowisku robotniczym w zawodzie, którego będzie nauczać, bądź posiada tytuł robotnika wykwalifikowanego lub mistrza, albo
- 3) posiada tytuł mistrza w zawodzie, którego będzie nauczać, przygotowanie pedagogiczne, uzyskane w systemie dokształcania i doskonalenia nauczycieli, i co najmniej ośmioletni staż pracy w określonym zawodzie.

§ 18. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć bibliotekarskich w bibliotekach szkół podstawowych i zasadniczych szkół zawodowych posiada osoba, która uzyskała świadectwo dojrzałości liceum bibliotekarskiego lub dyplom policealnego studium bibliotekarskiego, a ponadto ukończyła bibliotekarskie studium pedagogiczne.

§ 19. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć z wychowania fizycznego w przedszkolach, szkołach podstawowych i placówkach wychowania pozaszkolnego posiada osoba, która uzyskała świadectwo dojrzałości i stopień instruktora sportu, uzyskany według zasad określonych odrębnymi przepisami, a ponadto ukończyła odpowiednią formę przygotowania pedagogicznego, organizowaną w systemie dokształcania i doskonalenia nauczycieli.

§ 20. Nauczycieli, którzy do dnia wejścia w życie rozporządzenia spełniali wymagania kwalifikacyjne na podstawie dotychczasowych przepisów oraz uzyskali mianowanie, uznaje się za posiadających kwalifikacje w rozumieniu przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 21. Warunki fizyczne i zdrowotne, niezbędne do wykonywania zawodu nauczyciela, spełnia osoba, która przed nawiązaniem stosunku pracy przedstawiła — według zasad określonych w odrębnych przepisach — zaświadczenie zakładu społecznego służby zdrowia, stwierdzające posiadanie tych warunków.

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 24 sierpnia 1982 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudniać nauczycieli nie mających wyższego wykształcenia (Dz. U. Nr 29, poz. 206).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: J. Fisiak

Opłata za prenumeratę na rok 1989 wynosi: Dziennika Ustaw zł 3.200,—; załącznika do Dziennika Ustaw zł 700,—; Monitora Polskiego zł 2.000,—.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0508-1300-89.

PL ISSN 0209-2123

Cena 128,00 zł